

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja vaatii esillä olevassa kanteessaan SEUT 263 artiklan nojalla sen 13.7.2010 tehdyn komission päätöksen kumoamista, joka tiedoksiannettiin numerolla K(2010) 4754 kirjeitse Irlantiin ja 16.7.2010 kantajalle, ja jolla hylättiin hakemus, joka koski Niamh Eoghan -nimisen uuden kalastusaluksen kapasiteetin lisäämistä turvallisuuden parantamisen johdosta, ja joka tehtiin mainittua hakemusta koskevan päätöksen korvaamiseksi, joka sisältyy komission saamista pyynnöistä kasvattaa MOO IV:n tavoitteita kokonaispituudeltaan yli 12 metrin pituisten alusten turvallisuutta, navigointia, hygieniää, tuotteiden laatua ja alusten työoloja koskevien parannusten ottamiseksi huomioon 4.4.2003 tehtyyn komission päätökseen 2003/245 (EUVL L 90, s. 48), joka kumottiin kantajaa koskevilta osin ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen yhdistetyissä asioissa T-218/03–T-240/03, Boyle ym. vastaan komissio, 13.6.2006 antamalla tuomiolla (Kok., s. II-1699).

Kantaja vetoaa kanteensa tueksi seuraaviin kanneperusteisiin:

Kantaja väittää ensinnäkin, että vastaajan toimilla ei ollut oikeudellista perustaa. Yhteisön kalastusalan uudelleenjärjestelyn tavoitteista ja yksityiskohtaisista säännöistä 1 päivästä tammikuuta 1997 31 päivään joulukuuta 2001 kestävä tasapainon löytämiseksi kalavarojen ja niiden hyödyntämisen välillä 26.6.1997 tehdyn neuvoston päätöksen 97/413/EY (EYVL L 175, s. 27) 4 artiklan 2 kohta on yhä asianmukainen oikeudellinen perusta riidanalaiselle päätökselle, ja näin ollen komissiolla ei väitetysti ollut oikeudellista perustaa päätöksen tekemiseen ad hoc -päättöksenä.

Toiseksi kantaja väittää, että komissio on rikkonut olennaista menettelymääräystä. Kantaja katsoo, että riidanalainen päätös olisi pitänyt tehdä neuvoston päätöksen 97/413/EY nojalla hallintokomiteamenettelyn mukaisesti ja että komissio rikkoi olennaista menettelymääräystä tehdessään päätöksen ad hoc -pohjalta.

Kolmanneksi kantaja väittää, että tulkittessaan virheellisesti neuvoston päätöksen 97/413/EY 4 artiklan 2 kohtaa komissio on ylittänyt toimivaltansa erityisesti siten, että se on tukeutunut epäolennaisiin arviointiperusteisiin ja jättänyt huomiotta käsitteen ”pyyntiponnistus” määritelmän, joka ilmenee neuvoston päätöksestä 97/413/EY ja siitä yhteisön kalastuslainsäädännöstä, joka oli sovellettavissa silloin, kun kantaja teki joulukuussa 2001 hakemuksen, joka koski vetoisuuden lisäämistä turvallisuuden parantamisen johdosta.

Lisäksi kantaja vetoaa siihen, että riidanalainen päätös sisältää useita kantajan hakemusta, joka koskee vetoisuuden lisäämistä turvallisuuden parantamisen johdosta, koskevia ilmeisiä arviointivirheitä. Kantaja väittää erityisesti, että komission päätös hylätä

kantajan hakemus on perusteeton, sillä useiden pienempien alusten tarjoaman korvaavan kapasiteetin hyödyntäminen Niamh Eoghan -aluksen hyväksi merkitsi sitä, että Irlannin laivaston monikäyttöalusten segmentin kokonaiskapasiteetti ei kasvanut, kun tämä alus rekisteröitiin.

Lopuksi kantaja väittää, että komissio on loukannut kantajan oikeutta hyvään hallintoon. Kantajan väittää, että se, että komissio on kieltäytynyt arvioimasta kantajan hakemuksen asiasisältöä, merkitsee sitä, että komissio ei ole noudattanut Euroopan unionin perusoikeuskirjan 41 artiklan (EUVL, C 83, s. 389) mukaisia velvoitteitaan ja on erityisesti loukannut kantajan oikeutta saada neuvoston päätöksen 97/413/EY 4 artiklan 2 kohtaa koskeva hakemuksensa käsitellyksi ”oikeudenmukaisesti ja kohtuullisessa ajassa”.

Kanne 27.9.2010 — Murphy v. komissio

(Asia T-467/10)

(2010/C 328/76)

Oikeudenkäyntikieli: englantia

Asianosaiset

Kantaja: Murphy (Castletownbere, Irlanti) (edustajat: A. Collins, SC, barrister N. Travers ja solicitor D. Barry)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

— on kumottava 13.7.2010 tehty komission päätös, joka tiedoksiannettiin numerolla K(2010) 4753 kirjeitse Irlantiin ja 16.7.2010 kantajalle ja jolla hylättiin hakemus, joka koski MFV Menhadenin korvaavaksi ehdotetun uuden pelagisen troolarin kapasiteetin lisäämistä turvallisuuden parantamisen johdosta, ja joka tehtiin mainittua hakemusta koskevan päätöksen korvaamiseksi, joka sisältyy komission saamista pyynnöistä kasvattaa MOO IV:n tavoitteita kokonaispituudeltaan yli 12 metrin pituisten alusten turvallisuutta, navigointia, hygieniää, tuotteiden laatua ja alusten työoloja koskevien parannusten ottamiseksi huomioon 4.4.2003 tehtyyn komission päätökseen 2003/245 (EUVL L 90, s. 48), joka kumottiin kantajaa koskevilta osin yhteisöjen tuomioistuimen yhdistetyissä asioissa C-373/06 P, C-379/06 P ja C-382/06 P, Flaherty ym. vastaan komissio, 17.4.2008 antamalla tuomiolla, (Kok., s. I-2649), ja

— vastaaja on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja vaatii esillä olevassa kanteessaan SEUT 263 artiklan nojalla sen 13.7.2010 tehdyn komission päätöksen kumoamista, joka tiedoksiannettiin numerolla K(2010) 4753 kirjeitse Irlantiin ja 16.7.2010 kantajalle, ja jolla hylättiin hakemus, joka koski MFV Menhadenin korvaavaksi ehdotetun uuden pelagisen troolarin kapasiteetin lisäämistä turvallisuuden parantamisen johdosta, ja joka tehtiin mainittua hakemusta koskevan päätöksen korvaamiseksi, joka sisältyy komission saamista pyynnöistä kasvattaa MOO IV:n tavoitteita kokonaispituudeltaan yli 12 metrin pituisten alusten turvallisuutta, navigointia, hygieniää, tuotteiden laatua ja alusten työoloja koskevien parannusten ottamiseksi huomioon 4.4.2003 tehtyyn komission päätökseen 2003/245 (EUVL L 90, s. 48), joka kumottiin kantajaa koskevilta osin yhteisöjen tuomioistuimen yhdistetyissä asioissa C-373/06 P, C-379/06 P ja C-382/06 P, Flaherty ym. vastaan komissio, 17.4.2008 antamalla tuomiolla, (Kok., s. I-2649).

Kantaja vetoaa kanteensa tueksi seuraaviin kanneperusteisiin:

Kantaja väittää ensinnäkin, että vastaajan toimilla ei ollut oikeudellista perustaa. Yhteisön kalastusalan uudelleenjärjestelyn tavoitteista ja yksityiskohtaisista säännöistä 1 päivästä tammikuuta 1997 31 päivään joulukuuta 2001 kestävä tasapainon löytämiseksi kalavarojen ja niiden hyödyntämisen välillä 26.6.1997 tehdyn neuvoston päätöksen 97/413/EY (EYVL L 175, s. 27) 4 artiklan 2 kohta on yhä asianmukainen oikeudellinen perusta riidanalaiselle päätökselle, ja näin ollen komissiolla ei väitetysti ollut oikeudellista perustaa päätöksen tekemiseen ad hoc -päätöksenä.

Toiseksi kantaja väittää, että komissio on rikkonut olennaista menettelymääräystä. Kantaja katsoo, että riidanalainen päätös olisi pitänyt tehdä neuvoston päätöksen 97/413/EY nojalla hallintokomiteamenettelyn mukaisesti ja että komissio rikkoi olennaista menettelymääräystä tehdessään päätöksen ad hoc -pohjalta.

Kolmanneksi kantaja väittää, että tulkitessaan virheellisesti neuvoston päätöksen 97/413/EY 4 artiklan 2 kohtaa komissio on ylittänyt toimivaltansa erityisesti siten, että se on tukeutunut epäolennaisiin arviointiperusteisiin ja jättänyt huomiotta käsitteen ”pyyntiponnistus” määritelmän, joka ilmenee neuvoston päätöksestä 97/413/EY ja siitä yhteisön kalastuslainsäädännöstä, joka oli sovellettavissa silloin, kun kantaja teki joulukuussa 2001 hakemuksen, joka koski vetoisuuden lisäämistä turvallisuuden parantamisen johdosta.

Lisäksi kantaja vetoaa siihen, että riidanalainen päätös sisältää useita kantajan hakemusta, joka koskee vetoisuuden lisäämistä turvallisuuden parantamisen johdosta, koskevia ilmeisiä arviointivirheitä. Kantaja väittää erityisesti, että komission päätös hylätä kantajan hakemus sillä perusteella, että ehdotetun uuden aluksen pääkannen alapuolinen vetoisuus on Menhadeniin verrattuna suurempi, on ilmeisen virheellinen, samoin kuin sen oletus, että ehdotetun uuden aluksen ”pyyntiponnistus” olisi suurempi kuin Menhadenin.

Lopuksi kantaja väittää, että komissio on loukannut oikeutta yhdenvertaiseen kohteluun. Se väittää, että se, että komissio

on hylännyt hakemuksen sillä perusteella, että kantajan ehdotetun uuden aluksen pääkannen alapuolinen vetoisuus on suurempi, merkitsee selvästi erilaista kohtelua, joka merkitsee kantajaa koskevaa kiellettyä syrjintää siihen täysin erilaiseen lähestymistapaan nähden, jota on käytetty joidenkin komission päätöksessä 2003/245 hyväksytyjen sellaisten hakemusten käsitteilyyn, jotka koskevat vetoisuuden lisäämistä turvallisuuden parantamisen johdosta, ja yhden sellaisen hakemuksen käsitteilyyn, joka on alun perin hylätty tällä päätöksellä, mutta joka on sittemmin hyväksytty 13.7.2010 tehdyllä komission päätöksellä, joka on tiedoksiannettu numerolla K(2010) 4765.

Kanne 4.10.2010 — Portugalin tasavalta v. Euroopan komissio

(Asia T-475/10)

(2010/C 328/77)

Oikeudenkäyntikieli: portugali

Asianosaiset

Kantaja: Portugalin tasavalta (asiamiehet: L. Inez Fernandes, avustajinaan asianajajat C. Botelho Moniz ja P. Gouveia e Melo)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

— 20.7.2010 tehty komission päätös K(2010)4891 lopullinen, joka koskee Portugalin viinin myynninedistämisestä kantomaa veronkaltaista maksua — menettely C-43/2004 (aiemmin NN 38/2003), on kumottava

— toissijaisesti päätöksen 3 artiklan 2 kohdan seitsemäs ja yhdeksäs edellytys on kumottava

ja molemmissa tapauksissa

— Euroopan komissio on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

a) komissio on tehnyt oikeudellisen virheen ja rikkonut perustamissopimuksen 107 artiklan 1 kohtaa, kun se on luokitellut valtion varoiksi myynninedistämissumman tulojen sen osan, joka on osoitettu viinin myynninedistämisestä ja mainonnan tuen rahoittamiseen 15.5.1997 annetun lain nro 119/97 mukaisesti

b) komissio on tehnyt oikeudellisen virheen ja rikkonut perustamissopimuksen 107 artiklan 1 kohtaa ja 296 artiklaa ja komission asetusta (EY) N:o 1860/2004 (¹), kun se luokittelee viinin myynninedistämisestä ja mainonnan tuen valtiontueksi analysoimatta sitä, voiko se rajoittaa kilpailua tai voiko se olla vähämerkityksellinen tuki